

ИСТОРИЈАТ КОШАРКАШКОГ САВЕЗА БЕОГРАДА

За кошаркашке почетке у Србији а тиме и у Београду, узима се долазак William Willand у Београд, изасланика америчког Црвеног крста, октобра 1923. године. Тада је поред других америчких игара, демонстрирана и кошарка, а полазници курса били су гимназијалци, наставници физкултуре и соколски предњаци. Уз активну логистичку подршку Соколске организације, тада најмасовније спортске институције у земљи, Вајланд је у току двомесечног боравка одржао курсеве и за собом оставио опрему за кошарку, кошеве и лопте. Конструкције из Београда, по завршетку курса гимназијалци су пренели у II мушку гимназију, која се налазила на месту данашње зграде Политике и наставили да играју кошарку.

Захваљујући отварању Соколске организације према екипним спортовима, као и жељи саме државе да се спорт протежира кроз школе, кошарка, почетком Соколска организација, а његови чланови неуморно раде на усавршавању правила, побољшању услова за игру и тренинг. Нови спорт, до тада називан баскет бал, кошићева или кошикова добија своје домаће име – Кошарка.

У периоду до II светског рата, за развој и унапређење кошарке у Београду највише је заслужан Зденко Павић, са својом супругом Вером, Прочелник за такмичарске игре при начелству Савеза Сокола који је протежирао кошарку и кроз СОКО и кроз школски спорт. У оквиру београдског Сокола Х формирао је кошаркашку екипу, а био је и главни организатор средњошколских кошаркашких турнира у Београду крајем тридесетих година прошлог века. Преводио је кошаркашка правила и радио на изградњи кошаркашких терена и кошева.

Први кошаркашки клубови формирали су се у оквиру фудбалских клубова као секције непосредно пред почетак II светског рата. Масовно формирање клубова дешава се непосредно после окупације Краљевине Југославије, на пролеће 1941. године. Играчи су бивши соколци и свршени средњошколци (М. Стефановић, Н. Поповић, И. Димић, М. Соколовић, С. Шапер, Б. Аксентијевић...), као и група избеглица, врхунских кошаркаша које је ратни вихор донео у Београд (Неферовић, Тешин, Путник, Ронац, Мађерух...). Кошарка се за време окупације играла на Ташмајдану и Калемегдану, као и на теренима СК 1913 на Топчидерском брду (сада стадион ФК Црвене звезде). У септембру 1941. организује се првенство Београда, а на пролеће 1942. године оснива се и Српски савез кошарке и одбојке. За непуних годину дана савез има у чланству 23 клуба а утакмице кошарке и одбојке укупно је у овом периоду гледало 15.000 људи. Председник Савеза био је полазник Вајландовог курса из 1923. године, Светислав Бата Вуловић.

У Београду кошарка се играла све време окупације. Пажњу привлачи велика гледаност, на утакмицама је било од 1.000 до 1.500 људи, а кошарка се играла свих ратних година, па и у августу 1944. непосредно пред ослобођење.

Званично је кошарка у Београду организационо успостављена оснивањем Кошаркашког одбора Београда, 13.03.1945. године са седиштем у Узун Мирковој бр. 10. Први Изборни секретар био је Бранислав Рајачић а председник Гојко Радојковић.

На Скупштини Кошаркашког одбора Београда одржаној 22.11.1972. године извршена је промена имена организације у Кошаркашки савез Београда, са седиштем у Делиградској 27 (Стари ДИФ). Први председник новоименованог Кошаркашког савеза Београда био је Борислав Станковић а први изборни секретар Милутин Мркоњић.

Већ 1945. године наши кошаркаши имају прве међународне наступе. Под именом репрезентација Београда, мушка и женска екипа играју против репрезентације Софије.

Много се ради на пропагирању кошарке и њеној масовности. Црвена Звезда доминира домаћим првенством о обе конкуренције. Небојша Поповић као тренер осваја 17 титула првака државе, са мушком/10/ и женском/7/ екипом клуба.

Читав период после ослобођења у Другом светском рату, обележила је велика експанзија у оснивању клубова, посебно у Београду. То је довело и до великог омасовљавања такмичења, у почетку у сениорским ранговима а касније и све више у такмичењима млађих категорија. Београд је постао град са највише такмичарских програма у Европи, посебно је то изражено у млађим категоријама. Број утакмица током једног викенда достигао је и број од 250, то никада није имао ни један град у Европи. У 80-тим и 90-тим годинама сениорска кошаркашка такмичења у Београду имала су чак 4 нивоа или ранга летњих такмичења-лига (Друга Београдска лига, Прва Београдска лига, Београдска зона и Регионална лига Београда), као квалификациона такмичења кроз која се морало проћи како би се остварило учешће у зимском сениорском рангу такмичења Србије.

Велика масовност такмичења изнедрила је и велики број значајних београдских кошаркашких клубова који су имали изузетне резултате у највишим ранговима југословенске и српске кошарке и тај тренд је у сталном порасту. Свакако да је томе допринело велико демографско ширење града Београда, велики прилив младих талентованих кошаркаша и кошаркашица, што због наставка квалитетног школовања у Београду, што због квалитетнијег кошаркашког рада. Све је то пратила и све бројнија и бројнија стручна подршка и омасовљавање стручног а посебно тренерског кадра.

ЗНАЧАЈНА РЕПРЕЗЕНТАТИВНА ТАКМИЧЕЊА ОРГАНИЗОВАНА У БЕОГРАДУ – до 31.12.2022.

1954. - Првенство Европе за жене, у Београду, на Ташмајдану.

1961. - Европско првенство за мушкарце, у Београду, на Београдском сајму.

1975. - Европско првенство у кошарци за мушкарце, у Југославији. Финални део такмичења одржан је у Београду у хали Пионир, суорганизатори првенства су били Сплит, Карловац и Ријека.

2004. – предолимпијски турнир 'Дијамантска лопта'

2005. - Европско првенство у кошарци за мушкарце, у Београду (суорганизатори Нови Сад, Вршац и Подгорица)

2016. – квалификациони турнир за Олимпијске игре 'РИО 2016.'

2019. - Европско првенство за жене, хала Пионир (суорганизатори Ниш и Зрењанин).

ЗНАЧАЈНА КЛУПСКА ТАКМИЧЕЊА ОРГАНИЗОВАНА У БЕОГРАДУ – до 31.12.2022.

1972. – Финална утакмица ФИБА Купа Радивоја Кораћа

1974. – Финална утакмица ФИБА Купа Радивоја Кораћа

1977. – Финална утакмица ФИБА Купа шампиона

1979. – Финална утакмица ФИБА Купа Радивоја Кораћа

1989. – Финална утакмица ФИБА Купа Радивоја Кораћа

2018. - Финални турнир Ф4 Евролиге

2022. - Финални турнир Ф4 Евролиге

ПРЕДСЕДНИЦИ И СЕКРЕТАРИ

Година	Назив организације	Председник	Секретар	Напомене
13.03.1945	Основањ Кошаркашки одбор Београда	Гојко Радојковић	Изборни секретар Бранислав Рајачић	Седиште: Узун Миркова 10
1945-1950		Гојко Радојковић	Изборни секретар Бранислав Рајачић	
1950-1960		Мирослав Минић	1950-1956 Изборни секретар Бранислав Рајачић 1956-1960 Изборни секретар Душан Веланац	У периоду 1958-1968 професионални секретар је био Миливоје Чворовић
1960-1970		Ђура Мрђеновић	1960-1966 Изборни секретар Душан Веланац 1966-1970 Изборни секретар Сава Радовић	У периоду 1963-1966 професионални секретар је био Сава Радовић а у краћем периоду 1963 секретар је био Миомир Лилић У периоду 1968-2001 професионални секретар је био Божидар Митровић
1970-1972		Борислав Станковић	1970-1972 Изборни секретар Миодраг Лилић 1972 Изборни секретар Милутин Мркоњић	1970 седиште је пресељено у Делиградску 27 (Стари ДИФ)
1972	Кошаркашки савез Београда	Борислав Станковић	1972 Изборни секретар Милутин Мркоњић	На Скупштини Кошаркашког одбора одржаној 22.11.1972. године донета је одлука о промени имена у Кошаркашки савез Београда.
1972-1980		Небојша Поповић	1972-1976 Милутин Мркоњић 1976-1980 Ранко Бугарчић	
1980-1984		Милош Бојовић	1980-1984 Раша Лазић 1984-1986 Раде Стојановић	
1986-1994		Василије Белобрковић	1986-1988 Раде Стојановић 1988-1997 Мића Радованац	

1994-1997		Блажо Стојановић	1994-1997 Драган Гачић	
1997-2000		Бранислав Ивковић	1997-2000 Мирослав Гапић	
2000-2003		Мирољуб Дамјановић	2000-2002 Божидар Митровић 2002-2003 Урош Обркнежевић	
2003-2017		Дејан Димитријевић	2003-2017 Урош Обркнежевић	2004. седиште је премештемо у нову зграду Кошаркашког савеза Србије, Кућа кошарке, Сазонова 83
2017-		Бошко Аџић	2017- Урош Обркнежевић	